

که بابتی (۱-۰) ژرمن ها خاتمه یافت. حالا به نظر می آید که فرانسه هم جای اسلاف خود گذاشته است. فرانسه ای که در یورو ۲۰۱۲ با یک گل از اسپانیای قهرمان باخت، در جام جهانی ۲۰۱۴ از آلمان و در فینال یورو ۲۰۱۶ مقابل پرتغال، حالا دیگر دلیلی برای بازیهای تماشگر پسند نمی بیند. این تیم برای قهرمان شدن فقط احتیاط را کم داشت که با این حربه به این عنوان هم رسید

کروات ها و خورد کردن مرزها

تیم کرواسی برای رسیدن به فینال جام جهانی تمام آمار و ارقام منطقی را خورد کرد. وقتی این تیم لحظات پایانی دیدار با دانمارک، یک پنالتی سر نوشت ساز را توسط لوکا مودریچ از دست داد، همگان به یاد پنالتی از دست رفته آسامو آجیان غنایی در دقیقه ۱۲۰ دیدار بالار و گونه افتادند. ضربه ای که کمر غناراشکست و این تیم شانس حضور در نیمه نهایی جام ۲۰۱۰ را از دست داد. با این حال کروات ها حتی در این حالت نیز تسلیم نشدند. برد مقابل دانمارک و حضور در یک چهارم نهایی می توانست پایان بخش ماجراجویی آنها باشد. به خصوص بعد از خوردن گل اول بازی از روسیه میزبان. با این حال کروات ها باز هم به بازی باز گشتند. تنها تیمی که دو بازی پیاپی خود را در جام جهانی برنده شده بود، آرژانتین ۱۹۹۰ بود. اما کرواسی این رکورد را هم تکرار کرد. حالا خیلی ها مطمئن بودند که کار کرواسی در نیمه نهایی تمام می شود. حتی علیرضامرزان کارشناس شبکه ورزش هم با قاطعیت از فینال انگلیس و فرانسه صحبت کرد. منطقی هم به نظر می رسید؛ کدام تیم در جام جهانی توانسته بعد از دو بازی ۱۲۰ دقیقه ای، در سومین دیدار خود نیز موفق شود؟ اما کرواسی این کار را هم انجام داد. آن هم بعد از گل لحظات ابتدایی انگلیس. در بازی با دانمارک، گفته می شد که کرواسی این شانس را آورد که گل دقیقه یک حریف را به سرعت جبران کرد. اما در بازی با انگلیس، جبران گل به نیمه دوم کشیده شد و آن گاه کرواسی در سومین وقت اضافی پیاپی خود، بدون آن که کم آورده باشد، حمله کرد و سرانجام به گل رسید. هیچ یک از این ها منطقی به نظر نمی رسد اما به لطف ستارگان بالکان، در بین اتفاقات منطقی تاریخ فوتبال جای گرفت.

مری عمر عبدالرحمن و فینال جام جهانی

کرواسی برای تبدیل شدن به بزرگ ترین نقش آفرین این جام، سالی پرماجرا و دشوار را سپری کرد. تمام کارهایی که کروات هادر این مدت انجام دادند از نظر ما منطقی به نظر نمی رسد. آنها فوتبالی دارند که مریبان در آن، با کمترین ثبات کاری روبه رو هستند و زلاتکو دالیچ مریب موفق این تیم نیز تنها بعد از مرحله گروهی مقدماتی جام جهانی -ورفتن کرواسی به پلی آف بازیها- به این جمع اضافه شد. دالیچ، این مرد ۵۱ ساله زاده بوسنی تا همین یک سال قبل مریب العین امارات بود و رهبری تیمی را بر عهده داشت که با عمر عبدالرحمن و سایرین، استقلال علیرضا منصوریان را ۶ تایی کرده بود. اما دالیچ در سال گذشته هرگز نتوانست عنوان نایب قهرمانی العین در لیگ قهرمانان آسیا در سال ۲۰۱۶ تکرار کند و عمر مریبگری او در این تیم به پایان رسید تا مریب سابق الهلال عربستان و العین امارات، سر از تیم ملی کرواسی در آرد و این تیم را به بهترین عنوان تاریخ خود رهنمون سازد.

مودریچ شایسته کسب توپ طلا

البته کرواسی هم منحصر به مریب خود نبود و جمعی از نفراتی در آن حضور داشتند که هیچ یک، سوپرستارهای تیم خود نبودند اما همگی مردانی تاثیر گذارند که شاید خیلی از آن ها کمتر مورد توجه قرار می گیرند. از جمله دژان لوورن، مدافع ۲۹ ساله باشگاه لیورپول که می گوید: «شنیده ام مردم می گویند که من فصل سختی داشته ام اما با این موضوع موافق نیستم. بالیورپول به فینال لیگ قهرمانان اروپا رسیدم و حالا با تیم ملی کشورم در فینال جام جهانی حضور پیدا کردم. فکر می کنم که مردم باید تشخیص دهند که اکنون من یکی از بهترین مدافعان جهان هستم و حرف های بی معنی نزنند. رسیدن به این دستاورد هرگز فراموش نمی شود و مردم از شدت خوشحالی گریه می کردند. همه در کرواسی خوشحال هستند. این یک دستاورد تاریخی است و مردم ما را فراموش نخواهند کرد.» لوورن پیش از دیدار فینال، مودریچ را بهترین بازیکن حال حاضر کرواسی دانست و گفت: او یکی از بهترین هافبک های جهان نیست بلکه بهترین هافبک جهان است. اگر فاتح جام جهانی شویم، او شایسته کسب توپ طلا خواهد بود.

اما مودریچ آن قدر خوب بود که حتی بدون قهرمان شدن در جام هم برنده توپ طلا شد.

